

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123012746
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7123012746.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. decembra 2023, v trestnej veci proti A. B., obvineného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp.zn. 0T/302/2023 - 51 zo dňa 7.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr.por. zamietá sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Sudca pre prípravné konanie Mestského súdu Košice uznesením sp.zn. 0T/302/2023 - 51 zo dňa 7.11.2023 podľa § 348 ods.1 písm. a) Tr.por., § 241 ods.1 písm. b) Tr.por., § 214 ods.1 Tr.por. postúpil trestnú vec vedenú na Mestskom súde Košice pod sp.zn. 0T/302/2023 proti obvinenému A. B., nar. X.XX.XXXX v C., trvale bytom D., C. XXX/XX, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 4.11.2023 v čase okolo 02:50 hodiny v E. F. X D. G. H. – I. J. K. J. L., J. M. M. G. N. XXX D. C. sa po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov vyhrážal svojej družke O. M. so slovami, že jej odreže hlavu a poláme jej ruky a nohy a že ju dá niekomu zbiť, aby si nešpinil ruky, čím u poškodenej vyvolal dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

Okresnému úradu Košice, lebo nejde o trestný čin, ale tento skutok by mal Okresný úrad Košice prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok okresný prokurátor do zápisnice o výsluchu podal sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol:

V označenej trestnej veci bola prokurátorom Okresnej prokuratúry Košice II dňa 07.11.2023 podaná sťažnosť proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Mestského súdu Košice sp. zn. 0T/302/2023 zo dňa 07.11.2023, ktorým podľa § 241 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku bola vec trestného stíhania vedeného voči A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona postúpená, pretože skutok nie je trestným činom, ale tento skutok by mal Okresný úrad Košice prejednať ako priestupok.

Trestné stíhanie voči A. B. bolo vedené na tom skutkovom základe, že dňa 04.11.2023 v čase okolo 02:50 hodiny D. E. F. X D. G. H. - I. J. K. J. L., J. H. M. M. G. N. XXX D. C. sa po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov vyhrážal svojej družke O. M. so slovami, že jej odreže hlavu a poláme jej ruky a nohy, a že ju dá niekomu zbiť, aby si nešpinil ruky, čím u poškodenej vyvolal dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Sudca pre prípravné konanie svoje rozhodnutie v podstate dôvodil tým, že konaním obvineného nedošlo u poškodenej k vzniku dôvodnej obavy, resp. že by mohol prezentované vyhrážky realizovať. Dôvodná obava u poškodenej nemala byť reálne daná.

S vyššie prezentovaným záverom súdu sa nemožno stotožniť, keďže vychádza zo zlého právneho posúdenia skutkových okolností zistených v rámci skráteného vyšetrovania.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa trestného činu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Rozhodnutie, či ide o trestný čin alebo len o priestupok závisí od posúdenia konkrétnych skutkových okolností, a to aj s poukazom na § 10 ods. 2 Trestného zákona (materiálny korektív). V súvislosti s posudzovaním vyššie uvedenej hranice závažnosti je potrebné brať do úvahy aj to, či ide o ojedinelý skutok páchatela, ktorý nie je sám osebe podstatne závažný (vtedy by mal byť skôr posúdený ako priestupok) alebo ide o opakovaný čin páchatela (vtedy by mal byť skôr posúdený ako trestný čin), pretože opakovaným páchaním takéhoto konania sa zvyšuje pravdepodobnosť páchatelovho ďalšieho pokračovania v tejto činnosti a z nej následné spôsobenie trestných činov proti životu a zdraviu alebo iných závažnejších trestných činov.

Následkom trestného činu nebezpečného vyhrážania je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia. Pôsobenie vyhrážky ako následku musí byť také, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, teda postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj vznikla.

K vyššie prezentovanému právnemu záveru vo vzťahu k tomu, že postačuje „len“ možnosť vzbudenia dôvodnej obavy dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku pod sp. zn. 1Tdo/9/2020 zo dňa 28.07.2021, kde uviedol, že „nie je potrebné, aby takáto obava skutočne vznikla, stačí možnosť vzniku takejto dôvodnej obavy. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä na povahu vyhrážky, na fyzické a charakterové vlastnosti páchatela v porovnaní s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodenej, na ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel pri vyhrázaní správal, či mal v rukách nejaký predmet alebo zbraň a pod.“ K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení pod sp. zn. 4 Tdo 34/2017 zo dňa 13.06.2017, keď uviedol „Uvedená skutková podstata (prečin nebezpečného vyhrážania - poznámka) vyžaduje situáciu, v ktorej existuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy, netreba, aby táto obava naozaj vznikla. Samotná vyhrážka musí byť mienená vážne, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda, že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň úmysel musí smerovať k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky.“

V kontexte vyššie uvedeného a už ustáleného právneho záveru vo vzťahu k predmetnému trestnému činu, neobstojí argumentácia sudcu pre prípravné konanie, že neboli naplnené všetky znaky trestného činu nebezpečného vyhrážania, keďže konaním obvineného nedošlo u poškodenej k vzniku dôvodnej obavy, žeby mohol prezentované vyhrážky aj realizovať. Vzhľadom na povahu samotných vyhrážok obvineného smerovaných poškodenej (že jej odreže hlavu a poláme jej ruky a nohy, a že ju dá niekomu zbiť, aby si nešpinil ruky), nemožno prijať iný záver ako ten, že takto naformulované a vyslovené vyhrážky sú jednoznačne objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu.

Taktiež nemožno opomenúť minulosť obvineného, ktorý už bol právoplatne odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania voči svojej družke (O. M.), pričom skutku uvedenom v obžalobe sa mal dopustiť práve v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia. Zároveň obvinený už bol trikrát priestupkovo postihnutý (15.08.2022, 22.05.2022 a 01.01.2022), kedy opakovane spáchal priestupok

proti občianskemu spolunažívaniu, a to tým spôsobom, že sa slovne vyhrážal poškodenej O. M. (opäť rovnaká poškodená), pričom v dvoch z uvedených prípadoch, poškodenú aj fyzicky napadol. Aj predošlé správanie obvineného, ktorý opakovane slovne, ale aj fyzicky, napáda svoju družku O. M., je potrebné zohľadniť pri posudzovaní závažnosti konania obvineného v tomto konaní, čo nebolo zo strany súdu vzaté do úvahy. Práve aj priestupková a trestnoprávna minulosť obvineného má za následok to, že nebude možné konanie obvineného popísané v skutku obžaloby považovať za priestupok, ale je nevyhnutné prijať záver o tom, že pôjde o trestný čin.

V neposlednom rade nemožno opomenúť tú skutočnosť, že poškodená (vzhľadom na priestupkovú a trestnú minulosť obvineného) bola už viackrát (5-krát) vystavená slovným vyhrážkam zo strany obvineného (v dvoch prípadoch došlo aj k fyzickému napadnutiu), preto nemožno len jej samotné vnímanie vyhrážok, resp. jej vnímanie dôvodnej obavy, považovať za smerodajné pri posudzovaní toho, či vyhrážky obvineného boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, a to aj z dôvodu, že pri zohľadnení spoločnej minulosti obvineného a poškodenej môže byť miera vnímania nebezpečnosti vyhrážok u poškodenej značne posunutá.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol Krajskému súdu v Košiciach podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušiť sťažnosťou napadnuté uznesenie a vrátiť vec sudcovi pre prípravné konanie na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Sudca pre prípravné konanie po vypočutí obvineného a poškodenej počas rozhodovania o nevzatí obvineného do väzby správne zistil, že v posudzovanom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky na postup podľa § 241 ods.1 písm. b) Tr.por. a § 214 ods.1 Tr.por., teda na postúpenie trestnej veci obvineného Okresnému úradu Košice, lebo nejde o trestný čin, ale tento skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. Vykonané dôkazy v rámci superrýchleho konania vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr.por., pričom sa náležite vyrovnal so všetkými okolnosťami rozhodnými pre správne posúdenie predmetnej trestnej veci. Obvinený sa pri svojom výsluchu vyjadril, že v čase spáchania skutku bol opitý, lebo spoločne s poškodenou popíjali alkohol. Nepamätá si dôvod začatia hádky, svoje vyhrážky nemyslel vážne, bol v citovom rozporení, lebo sa dozvedel, že bude dedko, za čo je úprimne rád. Poškodená len využila situáciu, lebo vedela, že je v podmienke a zavolała policíu. Vedela, že jej nijako neublíži. S poškodenou a s ich tromi dcérami žijú v zariadení N. – H. D. E. F. X, pričom sa o nich riadne stará a finančne zabezpečuje. V súlade s výpoveďou obvineného vypovedala aj poškodená, ktorá uviedla, že nemala a nemá obavu z obvineného. Rovnako sa ho nebála, ani v čase spáchania skutku. Policíu zavolała, lebo už „mala dost“ jeho nadávok. Navyše jej prekážalo, a to bol spúšťač moment, že volala policíu, keď začal vulgárne kričať na dcéru P.. Po tomto incidente obvinený už v zariadení nebude, lebo bol podaný návrh na vylúčenie zo sociálneho zariadenia. Vo svojej výpovedi taktiež uviedla, že raz do mesiaca obvinený začne nadávať a vyhrážať sa vtedy, keď má vypité. V závere svojej výpovede pred sudcom pre prípravné konanie uviedla, že sa ho nebojí, lebo nie je zlý, chodí do práce a stará sa o rodinu.

Navyše krajský súd dáva do pozornosti, že obvineného na verejné zasadnutie krajského súdu, ktorý rozhodoval o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Mestského súdu Košice o nevzatí obvineného do väzby (vec vedená pod sp.zn. 7Tpo/60/2023), sprevádzala jeho družka – poškodená O. M., čo potvrdil aj intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach.

Z vyššie uvedených dôvodov sa krajský súd stotožňuje s právnym záverom sudcu pre prípravné konanie, vyslovenom v napadnutom uznesení, ktorý po vyhodnotení dôkazov z pohľadu ustanovenia § 10 ods.2 Tr.zák. (tzv. materiálny korektív) dospel k záveru, že závažnosť konania obvineného vzhľadom na okolnosti spáchania stíhaného konania a jeho následky je nepatrná na vyvodenie trestnej zodpovednosti, pri prečine sa vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v § 10 ods.2 Tr. zák. – nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Konanie obvineného nenapĺňalo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania u poškodenej aj z pohľadu následku spáchaného

skutku, nakoľko konanie obvineného (slovné vyhrážky zabitím, odrezaním hlavy a polámaním rúk a nôh) nevyvolalo u poškodenej dôvodnú obavu o jej život. Poškodená uviedla, že sa ho nebála a políciu zavolať lebo už „mala dost“ jeho vyhrážok a najmä preto, lebo vulgárne nadával aj ich dcére P.. Rovnako tak aj zo spôsobu spáchania skutku (vzájomná slovná hádka pod vplyvom alkoholu oboch zainteresovaných osôb – obvineného a poškodenej) a okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný (oslava tehotenstva ich spoločnej dcéry) a ktoré znižujú závažnosť prečinu, je možné závažnosť konania obvineného považovať za nepatrnú (tzv. materiálny korektív).

Kritéria, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu sa týkajú:

1) Konania, následku a okolnosti spáchania prečinu. Vyhrážky boli spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu, avšak zo strany obvineného, tak ako to opakovane tvrdil obvinený, rovnako aj poškodená, neboli mienené vážne.

2) Miery zavinenia a pohnútky. Rovnako neboli zistené iné okolnosti týkajúce sa miery zavinenia a pohnútky spáchania skutku obvineným, ktoré by zvyšovali nepatrnú závažnosť posudzovaného konania.

Pokiaľ prokurátorove sťažnostné námietky poukazujú na trestnú a priestupkovú minulosť obvineného, tak táto bez existencie vyššie uvedených kritérií, ktoré spoluurčujú závažnosť prečinu, nemôže viesť k jednoznačnému záveru, že protiprávne konanie obvineného napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/34/2017 poukazuje na iné skutkové okolnosti ako v prípade obvineného, a to na tom skutkovom základe, že: „obvinený Q. po tom, čo pristúpil k autu, v ktorom sedel poškodený H. R., ktorý tam chcel zaparkovať, lebo prišiel na uvedenú adresu na návštevu pani S., začal naňho kričať, či ide jebať hore, urážal ho vulgárnymi nadávkami, kričal po ňom, že má šťastie, že ich nenašiel v aute spolu, lebo by sa to inak skončilo, až nakoniec pokľakol na chodník a povedal, že prisahá na pamiatku svojej zosnulej matky, „zajebal by som Vás obidvoch a rozjebal celé auto, a to urobím keď Vás niekde spolu stretnem, to je jedno na akom mieste“, pričom myslel poškodeného H. a pani S., a že to nie je len vyhrážka, ale to oznamuje a myslí vážne, pričom si pritom opätovne pokľakol, čím u poškodeného H. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční, a to aj preto, lebo mu pri tomto vyhrážaní vytrhol kľučku na dverách auta, keď sa pokúšal násilím otvoriť dvere auta a dostať sa k poškodenému.“

Rovnaká úvaha platí aj vo vzťahu k druhému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/9/2020 zo dňa 28.7.2021, ktoré rozhodnutie konštatovalo porušenie zákona v prospech obvineného, ktorý mal spáchať protiprávne konanie so zbraňou na tom skutkovom základe, že: „dňa 21.2.2018 v čase cca o 11:45 hod. v priestoroch podzemného parkoviska H. P., po slovnej hádke s poškodeným E., J.. T. T., predmetom ktorej bola hádka o parkovanie na vyhradenom parkovisku pre rodiny s deťmi, obvinený pristúpil k svojmu motorovému vozidlu zn. U. V., EČV: S. B. a z jeho vnútorných priestorov vybral krátku strelnú zbraň W. XX W. X, výrobné číslo U. T., ktorú má obvinený na základe zbrojného preukazu č. X. T. v legálnej držbe a držiac túto zbraň v pravej ruke sa otočil smerom k poškodenému so slovami: „toto si chcel, toto chceš“, po čom poškodený nastúpil do svojho vozidla a z miesta činu odišiel a následne kontaktoval políciu.“

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie mestského súdu dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce oporu v zákone, pričom námietky prokurátora uvádzané v písomných dôvodoch sťažnosti proti uzneseniu mestského súdu nie sú opodstatnené a dôvodné.

Krajský súd dospel na základe uvedených dôvodov k záveru, že sudca pre prípravné konanie rozhodol zákonne a vecne správne, preto sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr.por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.